

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: PE-1T/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623010009
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3623010009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Partizánskom dňa 03.07.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XX/XX, slobodný, nezamestnaný,

sa podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske pod č. k. Pv 98/22-3305-29 zo dňa 11.01.2023, doručenej tunajšiemu súdu dňa 11.01.2023 s úpravou skutkovej vety tak, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/53/2017-53 zo dňa 08.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2017 bol zaviazaný s účinnosťou od 15.09.2017 prispievať na výživu svojho syna mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého F. G. (teraz F. H. G.), plneniu tejto povinnosti sa v Oslanoch, Skačanoch a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v dobe od 01.02.2018 do 26.01.2021, od 24.02.2021 do 30.05.2021 a od 01.07.2021 do 29.03.2023, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživne uhradil tým, že hoci bol v období od 01.02.2018 do 06.09.2018 zamestnaný na základe pracovného pomeru u jedného zamestnávateľa a z výkonu tohto zamestnania a z nemocenských dávok, ktoré poberal počas práceneschopnosti mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám neplnil, pričom tento pracovný pomer bol ukončený zamestnávateľom z dôvodu jeho absencie, v období od 06.08.2018 do 13.08.2018 tiež pracoval na základe pracovného pomeru u ďalšieho zamestnávateľa, a hoci z výkonu tohto zamestnania mal dostatočný príjem, pracovný pomer sám ukončil v skúšobnej dobe, následne v období od 07.09.2018 do 26.03.2019 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, potom v období od 27.03.2019 do 07.06.2019 pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti u ďalšieho zamestnávateľa, a hoci z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, v období od 08.06.2019 do 07.04.2020 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, potom v období od 08.04.2020 do 31.12.2020 pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti u ďalšieho zamestnávateľa, a to v rozsahu maximálne 10 hodín týždenne, a hoci z výkonu tejto práce nemal dostatočný príjem, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, následne v období od 01.01.2021 do 26.01.2021 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 27.01.2021 do 23.02.2021 bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 24.02.2021 do 04.07.2021 pracoval na základe pracovného pomeru u jedného zamestnávateľa a z výkonu tohto zamestnania

a z nemocenských dávok, ktoré poberal počas práceneschopnosti mal, s výnimkou mesiaca jún 2021 dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti, vyživovaciú povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju sám neplnil, pričom tento pracovný pomer bol ukončený dohodou na základe jeho žiadosti, potom v období od 05.07.2021 do 03.04.2022 nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nezaevidoval sa ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 04.04.2022 do 02.06.2022 pracoval na základe pracovného pomeru u jedného zamestnávateľa v zahraničí, a hoci z výkonu tohto zamestnania mal dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti, tento pracovný pomer bol ukončený na jeho podnet a od 03.06.2022 doposiaľ nie je nikde zamestnaný, nevykonáva podnikateľskú činnosť a nie je evidovaný ani na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom na výživnom uhradil matke svojho syna F. H. G. v mesiaci február 2019 sumu 70 € a prostredníctvom súdneho exekútora uhradil v mesiaci apríl 2022 sumu 174,80 €, v mesiaci máj 2022 sumu 174,80 €, v mesiaci jún 2022 sumu 174,80 €, v mesiaci júl 2022 sumu 174,80 €, v mesiaci september 2022 sumu 174,80 € a v mesiaci november 2022 sumu 174,80 €, čím na výživnom zostal dlhovať za obdobie od 01.02.2018 do 26.01.2021, od 24.02.2021 do 30.05.2021 a od 01.07.2021 do 29.03.2023, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživne uhradil matke svojho syna F. H. G. sumu vo výške 801,20 €,

ktorý bol právne posúdený ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e,

pretože trestnosť činu z a n i k l a.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 11.01.2023 obžalobu na obžalovaného A. B. pod č.k. Pv 98/22/3305-29 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd vo veci vydal trestný rozkaz zo dňa 30.03.2023, č. k. 1T/4/2023-179, proti ktorému obžalovaný prostredníctvom obhajcu podal včas odpor, v ktorom uviedol, že dlh na výživnom chce uhradiť.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2023 vykonal výsluch obžalovaného, výsluch oprávnenej na plnenie, oboznámil listinné dôkazy vzťahujúce sa ku skutku, rozhodnutia súdu o úprave vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletému, obsah pripojeného spisu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že je nezamestnaný, chce si vybaviť opatrovateľský príspevok na otca, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, brigádami si vie mesačne zarobiť približne 250,- €, posledné zamestnanie ukončil v auguste 2022, odvtedy si aktívne hľadá zamestnanie. Bol nútený vyhlásiť konkurz, nakoľko nevládal splácať splátky úverov, peniaze miesto výživného použil pri aktivitách strávených so synom.

Oprávnená na plnenie uviedla, že po zvýšení výživného obžalovaný platí bežné výživné aj splátku zameškaného výživného, uhradil máj a jún 2023 po 180,- €, ďalej uhradil dlh 801,20 € vyčíslený ku dňu vydania trestného rozkazu. Neuhrádzanie výživného nemalo na maloletého nepriaznivé následky. Výživné považuje za uhradené.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 08.11.2017, č. k. 2P/53/2017-53, právoplatného dňa 23.11.2017, vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný povinnosťou s účinnosťou od 15.09.2017 prispievať na výživu maloletého E. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 30,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. PE-2P/23/2022 vyplýva, že Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 08.03.2023, č. k. 19CoP/60/2022-201, právoplatným a vykonateľným 29.03.2023 zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 2P/23/2022-138 zo dňa 05.10.2022 tak, že zvýšil vyživovaciú povinnosť obžalovaného k maloletému E. zo sumy 30,- € mesačne na sumu 140,- € mesačne s

účinnosťou od 22.06.2022, ktorú je obžalovaný povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 2P/53/2017-53 zo dňa 08.11.2017.

Z poštových poukazov založených v spise vyplýva, že obžalovaný uhradil oprávnenej na plnenie dňa 11.05.2023 sumu 180,- €, dňa 14.06.2023 sumu 140,- € a sumu 40,- €, dňa 22.06.2023 sumu 801,20 €. Na pojednávaní uhradil sumu 140,- € ako bežné výživné za mesiac apríl 2023.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku a vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, s primeranou úpravou skutkovej vety čo do obdobia páchania skutku a tiež sumy dlžného výživného v porovnaní s tým, ako bola uvedená v obžalobe, aby bola v súlade s vykonaným dokazovaním a s vyhláseným rozhodnutím súdu, ďalej, že tohto skutku sa dopustil obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty po stránke subjektívnej i objektívnej, pretože sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať maloletého syna a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal po dlhší čas. Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že zanikla trestnosť činu obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, pretože v zmysle § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká, keďže trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a obžalovaný svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Na hlavnom pojednávaní bolo preukázané výpoveďou oprávnenej na plnenie, taktiež listinnými dôkazmi, kópiami poštových poukazov, že obžalovaný dlžné výživné dodatočne zaplatil a neplatenie výživného nemalo trvalo nepriaznivé následky na maloletého. Vzhľadom na to bol podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).